

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 225.620 van 28 november 2013
in de zaak A. 209.238/VII-38.851.**

In zake :
1. Greta VERBIST
2. Kathia STILLAERT
3. Marleen VAN DEN BRANDEN
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Johan Verstraeten
kantoor houdend te 3000 Leuven
Vaartstraat 70
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

het VLAAMSE GEWEST, vertegenwoordigd door
de Vlaamse regering
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Bart Staelens
kantoor houdend te 8000 Brugge
Gerard Davidstraat 46, bus 1
bij wie woonplaats wordt gekozen

Tussenkommende partij :
Stijn STILLAERT
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Jacqueline Meersman
kantoor houdend te 9000 Gent
Willem Tellstraat 22
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 21 juni 2013, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit van de Vlaamse minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur van 16 april 2013 waarbij de bestuurlijke beroepen ingediend tegen de beslissing van de deputatie van de provincie Vlaams-Brabant van

8 november 2012, houdende het verlenen aan Stijn Stillaert van de milieuvergunning voor het verder exploiteren en veranderen van een varkenshouderij, gelegen aan de Weterbeekstraat 28 te Bierbeek, slechts gedeeltelijk gegrond worden verklaard.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

Auditeur Anja Somers heeft een verslag opgesteld.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 21 november 2013.

Staatsraad Peter Sourbron heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Ellen Vandensande, die loco advocaat Johan Verstraeten verschijnt voor verzoeksters, advocaat Tine Strubbe, die loco advocaat Bart Staelens verschijnt voor de verwerende partij, en advocaat Jacqueline Meersman, die verschijnt voor de tussenkomenende partij, zijn gehoord.

Auditeur Anja Somers heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Op 29 mei 2012 dient Stijn Stillaert een milieuvergunningsaanvraag in voor het verder exploiteren en veranderen van een

bestaande varkenshouderij, gelegen aan de Weterbeekstraat 28 te Bierbeek.

De inrichting is volgens de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan "Leuven", vastgesteld bij koninklijk besluit van 7 april 1977, gelegen in een agrarisch gebied.

3.2. Bij besluit van 8 november 2012 verleent de deputatie van de provincie Vlaams-Brabant een milieuvergunning met als voorwerp :

"-2 varkensstallen voor 2341 varkensplaatsen (rubriek 9.4.1.c.2 - kl 2) waarvan:

- 349 mestvarkens in de bestaande stal (= vermindering met 158 varkens in bestaande stal)
- 1992 mestvarkens in een nieuwe stal (totaal = uitbreiding met 1834 varkens);
- het stallen van 14 voertuigen en/of aanhangwagens (hernieuwing) (rubriek 15.1.1 - kl 3);
- opslag van 9200 kg zwavelzuur (nieuw) (rubriek 17.3.3.1. b - kl 3);
- de opslag van 4950 liter mazout (vermindering met 1050 l) (rubriek 17.3.6.1.b - kl 3);
- een brandstofverdeelininstallatie met 1 verdeelslang (hernieuwing) (rubriek 17.3.9.1 kl 3);
- de opslag van 200 kg fyto-producten in kleine verpakkingen (nieuw) (rubriek 17.4 - kl 3);
- de opslag van 50 ton kunstmest (nieuw) (rubriek 28.1.f.1 - kl 3);
- de opslag van 3595 m³ dierlijke mest (uitbreiding met 2895 m³) (rubriek 28.2.c.1 - kl 3);
- inrichting voor het bewerken van groenten (7 kW) (hernieuwing) (rubriek 45.13.d.1.b - kl 3);
- een freatische grondwaterwinning op een diepte van 20 m uit het Brusseliaan met een opgepompt debiet van 12.289 m³/jaar (uitbreiding met 2469 m³) (rubriek 53.8.2 - kl 2).

Rubrieken : 9.4.1.c.2, 15.1.1, 17.3.3.1.b, 17.3.6.1.b, 17.3.9.1, 17.4, 28.1.f.1, 28.2.c.1, 45.13.d.1.b en 53.8.2".

De vergunning wordt afhankelijk gesteld van de naleving van een aantal bijzondere exploitatievoorwaarden.

3.3. Tegen voormeld besluit worden vijf administratieve beroepen ingesteld bij de bevoegde Vlaamse minister.

3.4. In het kader van de beroepsprocedure worden een aantal adviezen uitgebracht :

- a) op 31 januari 2013 verleent het Agentschap voor Natuur en Bos een gunstig subadvies, mits de bijzondere voorwaarden over het gebruik van een chemisch luchtwassysteem in de nieuwe stal en het gebruik van 3-fasevoeder op heel het bedrijf behouden blijven;
- b) de afdeling Gebieden en Projecten van het departement Ruimte Vlaanderen adviseert op 5 februari 2013 gunstig, voor zover de schaal, de perceelsopvatting, de uitvoering van de uitbreidende bouwwerken en de algehele bedrijfsontsluiting door de bevoegde overheid bij de nog in te dienen aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning als aanvaardbaar zullen worden beoordeeld;
- c) op 12 februari 2013 brengt de afdeling Milieuvergunningen een voorwaardelijk gunstig advies uit;
- d) het advies van 13 februari 2013 van de afdeling Operationeel Waterbeheer is gunstig;
- e) de Gewestelijke Milieuvergunningscommissie, ten slotte, adviseert op 19 februari 2013 eveneens voorwaardelijk gunstig.

3.5. Met een besluit van 16 april 2013 verklaart de Vlaamse minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur de beroepen deels gegrond. De gegrondverklaring heeft betrekking op de door de exploitant na te leven bijzondere vergunningsvoorwaarden die in beroep worden gewijzigd en aangevuld. De in eerste aanleg verleende vergunning wordt als dusdanig bevestigd.

Het besluit van 16 april 2013 vormt de thans bestreden beslissing.

IV. Tussenkomen

4. Met een op 9 juli 2013 ter post aangetekend verzoekschrift vraagt Stijn Stillaert om in het geding te mogen tussenkomen.

Er is grond om dat verzoek in te willigen, wat betreft het administratief kort geding.

V. Ontvankelijkheid van de vordering

5. De tussenkomende partij ontzegt verzoeksters een wettig belang bij de vordering omdat ze zonevreemd wonen in een landbouwgebied. Bovendien zou derde verzoekster te ver van de inrichting verblijven om enige hinder van de exploitatie te kunnen ondervinden.

6. Er bestaat vooralsnog geen noodzaak om over de opgeworpen excepties uitspraak te doen. Een onderzoek van en een uitspraak over deze excepties dringen zich immers slechts op indien zou blijken dat de grondvoorwaarden voor schorsing vervuld zijn, hetgeen, zoals hierna zal blijken, te dezen niet het geval is.

VI. Onderzoek van de vordering

7. Overeenkomstig artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

8. Met betrekking tot de voorwaarde van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel, zetten verzoeksters in hun verzoekschrift het volgende uiteen :

"Verzoekende partijen geven blijk van het vereiste belang en het moeilijk te herstellen ernstig nadeel.

De onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit berokkent een moeilijk te herstellen ernstig nadeel aan verzoekende partijen.

Verzoekende partijen zijn natuurlijke personen die tengevolge van de

vestiging en de exploitatie van de inrichting rechtstreekse hinder kan ondervinden, zoals omschreven in art. 49 §1, 4° VLAREM I.

2.1.

Verzoekende partijen verwijzen ter staving van de situatie nogmaals naar de luchtfoto op pagina 2 van huidig verzoekschrift waarop duidelijk de omgeving rondom de betrokken inrichting zichtbaar is, alsook de situering van de woningen van verzoekende partijen.

Eerste verzoekende partij woont aan de overkant van de straat ten opzichte van de inrichting.

Tweede verzoekende partij woont op een afstand van slechts 50 meter en derde verzoekende partij op bijna 200 meter.

De drie woningen van verzoekende partijen bevinden zich in de directe omgeving van de inrichting.

De bestreden beslissing erkent op pagina 5 dat er twee woningen zijn in een straal van 100 meter rond de inrichting, zijnde de woningen van eerste en tweede verzoekende partijen.

Dat verzoekende partijen belang hebben, nadeel ondergaan en hinder zullen ondervinden, blijkt ook uit het feit dat verwerende partij in de bestreden beslissing het beroep van verzoekende partijen ontvankelijk bevond, hetgeen impliceert dat verwerende partij aanvaardt dat verzoekende partijen rechtstreeks hinder ondervinden van de exploitatie. De exploitant heeft dit nooit betwist.

2.2.

Ernstig nadeel

Verzoekende partijen zullen volgende vormen van ernstig nadeel, ernstige hinder ondergaan.

1. verkeershinder :

In de bestreden beslissing wordt vastgesteld dat er jaarlijks 251 transporten zullen plaatsvinden.

De hoeveelheid berust op een schatting door verwerende partij aangezien de aanvrager niet heeft aangegeven hoeveel mesttransporten er zullen zijn.

Verwerende partij 'schat' dit dan maar op 150 transporten.

De Weterbeekstraat is een doodlopende straat waardoor de vrachtwagens steeds twee keer gebruik moeten maken van het onverharde deel van de weg. De werkelijke transporten zullen dus het dubbele zijn.

De transporten die noodzakelijk zijn voor de afvalverwerking en het onderhoud aan de inrichting betreft verwerende partij zelfs niet eens bij haar berekening, ondanks het feit dat verzoekende partijen hier uitdrukkelijk op hebben gewezen in hun bezwaren en beroepschriften.

Bovendien houdt verwerende partij geen rekening met de concrete gegevens daar de Weterbeekstraat een doodlopende straat is en de transporten bijgevolg in de praktijk dubbel zullen zijn!

Volgens verwerende partij is 'de stijging in het aantal transporten niet van die aard is dat de mogelijke transporthinder niet tot een aanvaardbaar niveau kan worden beperkt'.

Verwerende partij laat evenwel na om voorwaarden op te leggen teneinde de hinder van de transporten te beperken tot een aanvaardbaar niveau. Er wordt enkel gesproken van 'kan worden beperkt'. Het is bijgevolg onzeker of de hinder effectief beperkt zal zijn!

De Weterbeekstraat waarop de inrichting gevestigd is en alle drie verzoekende partijen woonachtig zijn, is evenwel een zeer smalle weg.

Dit wordt in de bestreden beslissing uitdrukkelijk erkend op pagina 12.

Het college van burgemeester en schepenen weigerde zelfs een stedenbouwkundig attest in 2009 omdat volgens hun de weg niet uitgerust is voor de transporten die gepaard gaan met de schaalvergroting die werd beoogd door de aanvrager (zie hierboven punt 2.2 pagina 4 en Stuk 13).

De stijging in de transporten zullen de toestand van de Weterbeekstraat zwaar beïnvloeden. De weg zal beschadigd worden door de vele transporten die bovendien telkens het nodige gewicht zullen hebben.

Heden is de Weterbeekstraat zelfs niet eens voldoende uitgerust voor de huidige inrichting. Het wegdek is namelijk niet verhard en de diverse transporten naar de varkenshouderij veroorzaken spoorvorming. Hierdoor is de Weterbeekstraat ter hoogte van de inrichting op sommige dagen eerder een modderpoel.

Heden is de toegankelijkheid van de inrichting totaal ongeschikt. De vaststellingen van de landmeter-expert in het kader van de procedure hangende voor de Vrederechter laten weinig aan de verbeelding over (...).

Door de wijze waarop de transporten op het perceel van inrichting dienen te geraken wordt nu reeds telkens de omheining van twee verzoekende partij volledig vernield.

De stijging in de transporten zal de leefsituatie voor eerste verzoekende partij op dit punt onevenredig verzwaren!

De Weterbeekstraat is een enorme modderpoel door de transporten en daarbij moet ook worden vermeld dat er geen riolering aanwezig is op deze locatie zodanig dat hierdoor de situatie opnieuw wordt verzwaaard.

De verkeersveiligheid op de Weterbeekstraat komt door de toename in transporten bovendien ook in het gedrang. De rust zal bovendien volledig weg zijn.

In ieder geval is hiermee aangetoond dat er sowieso een groot aantal transportbewegingen van zware vrachtwagens gaan bijkomen en dat de Weterbeekstraat hier niet toe is uitgerust; dit zal onvermijdelijk een ernstige invloed hebben op de leefwereld van verzoekende partijen.

2. geurhinder

De bestreden beslissing stelt op pagina 7 dat de geuremissie van de inrichting stijgt van 14.804 OUE/s in de huidige situatie naar 50.907 OUE/s.

Er is dus een stijging van meer dan 200 % van geureenheden die de inrichting per seconde zal verspreiden.

In de volgende paragraaf wordt erkend dat er 8 woningen zijn die bijkomend gehinderd zullen worden.

De aanvraag vermeldt ook een stijging in de ammoniakemissie op pagina 27 van de aanvraag, zijnde van 1.387 kg/j naar 2.442 kg/j (...).

Bij de aanvraag werd er tenslotte ook nog een bijgevoegd geurcontourplan (toegevoegd NA het openbaar onderzoek, zie verder) hetgeen treffend de enorme uitbreiding van het gebied waarin de geuremissies merkbaar zullen zijn aantonen (...).

Verzoekende partijen vallen in de zones die op het geurcontourplan aangemerkt worden.

Het geurcontourplan werd overigens opgesteld uitgaande van een voornamelijk wind uit de zuidwestelijke richting.

De wind is evenwel niet steeds afkomstig uit deze richting.

Op dagen dat het aangenaam weer is, komt de wind namelijk uit zuidoostelijke richting en is het voor verzoekende partijen en voornamelijk derde verzoekende partij amper mogelijk om buiten te zitten.

Derde verzoekende partij haar woning ligt namelijk in deze richting ten opzichte van de inrichting en ervaart op zonnige dagen een constante geurhinder.

Op heden is er geen enkele installatie aanwezig in de bestaande stal die de geuremissie enigszins zou kunnen reduceren.

Daarbij dienen verzoekende partijen er ook op te wijzen dat de aanvrager zijn bedrijf niet behoorlijk leidt en er vaak afval open en bloot ligt te rotten op zijn perceel.

Verzoekende partijen deden hiervoor reeds verscheidene klachten (...).

Dit aspect zal de geuremissies waarmee de bestreden beslissing rekening hield nog meer doen stijgen.

Verzoekende partijen ondervinden momenteel reeds geurhinder van de inrichting en op basis van de plannen is het zeer duidelijk dat de hinder nog exponentieel zal toenemen.

In de bestreden beslissing worden wel voorwaarden opgelegd, doch verwerende partij stelt dat 'de geurhinder in de gewenste situatie tot een aanvaardbaar niveau kan worden beperkt'. Opnieuw zijn er geen garanties dat de geurhinder ook effectief zal worden beperkt tot een aanvaardbaar niveau!

3. geluidshinder:

In de bestreden beslissing wordt over de geluidshinder van de inrichting niet gesproken!

De aanvraag maakt hier nochtans op pagina 37 melding van (...).

Bijkomende transporten zoals beschreven onder punt 1. veroorzaken onvermijdelijk geluidshinder.

De transporten vinden overigens telkens 's nachts plaats. De motor van de vrachtwagen blijft daarbij de hele tijd draaien.

Dit impliceert voor eerste verzoekende partij telkens een slapeloze nacht.

Daarnaast zullen de ventilatoren die worden aangewend voor de verluchting, tevens bijkomend geluid produceren.

Bovendien is er ook het geluid van de varkens zelf. De aanwezigheid van 2.341 varkens zal ook de nodige geluidshinder met zich meebrengen, zeker omwille van het grote aantal.

4. emissies van fijn stof/ stofhinder

In de bestreden beslissing wordt een stijging bij de emissie van stof vastgesteld. De PM10 stijgt van 78 kg/j in de huidige situatie naar 175 kg/j.

De PM2,5 emissie stijgt van 14 kg/j naar 31 kg/j.

Er is dus minstens sprake van een verdubbeling van de emissie van stof!

5. schade aan gezondheid

Tenslotte is er nog de gezondheidstoestand van derde verzoekende partij waarvan reeds toelichting werd gegeven onder de feiten.

Derde verzoekende partij is omwille van haar aandoening astma bronchiale, bijzonder gevoelig voor elke vorm van luchtemissie (Zie medische

attesten (...)).

Op zonnige dagen kan derde verzoekende partij ten gevolge hiervan niet buiten komen omdat door de wind afkomstig uit de zuidoostelijke richting het effect op haar gezondheid door de geur- en ammoniakemissie komende van de inrichting ondragelijk is.

De uitbreiding van de inrichting zal om die reden grote gevolgen hebben voor de gezondheidstoestand van derde verzoekende partij.

De behandelende artsen stellen dat bij toenemende luchtverontreiniging een verergering van de ziekte-toestand van derde verzoekende partij zich zal voordoen.

Bovendien stelt dr. Geeraerts zelfs dat: 'blootstelling aan specifieke prikkels (vb geur amoniak) zal een belangrijke morbiditeit veroorzaken waarbij een gedwongen verhuis om medische reden, zeker niet uitgesloten is.' (...).

De verergering van de medische toestand van derde verzoekende partij zal bijgevolg onmiddellijk optreden zodra de inrichting wordt uitgebreid zoals beoogd in de vergunning.

Deze gevolgen kunnen niet verholpen worden door een nietigverklaring, doch zullen blijvend effect hebben op derde verzoekende partij.

6.

In het algemeen dient opgemerkt te worden dat al deze vormen van hinder zich ook zullen voordoen op rustmomenten, zijnde tijdens de weekends en op feestdagen;

2.3.

Het nadeel is daarenboven moeilijk te herstellen.

Milieu-hinder is bij uitstek een nadeel dat niet te herstellen is.

Hetzelfde kan gesteld worden van geurhinder, uitstoot van schadelijke stoffen, stofhinder, verkeershinder en zeker voor de schade aan de gezondheid.

Deze vormen van hinder zijn niet financieel waardeerbaar, doen zich onmiddellijk voor en worden onmiddellijk ondergaan.

Dit kan alleen voorkomen worden indien Uw Raad beslist tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing".

Beoordeling

9. Luidens artikel 8, eerste lid, 3°, van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State moet het enig verzoekschrift houdende een vordering tot schorsing een uiteenzetting bevatten van de feiten die kunnen aantonen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten akte de verzoekende partij een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen. De verzoekende partij mag zich niet beperken tot vaagheden en algemeenheden, maar moet integendeel zeer concrete gegevens overleggen waaruit blijkt dat zij persoonlijk een moeilijk te herstellen

ernstig nadeel ondergaat of kan ondergaan, zodat de Raad van State met voldoende precisie kan nagaan of er al dan niet een dergelijk nadeel voorhanden is en het voor de tegenpartij mogelijk is om zich met kennis van zaken tegen de door de verzoekende partij aangehaalde feiten en argumenten te verdedigen. Dit houdt in dat de verzoekende partij concrete en precieze aanduidingen moet verschaffen omtrent de aard en de omvang van het nadeel dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten beslissing veroorzaakt.

10. Het bestreden besluit heeft betrekking op het voortzetten van de exploitatie van de bestaande varkenshouderij en op de uitbreiding ervan met circa 1.800 bijkomende dieren in een nog op te richten tweede stal.

Verzoeksters, wier woningen gelegen zijn op percelen in de (onmiddellijke) omgeving van het bedrijf, ondergaan nu reeds in min of meerdere mate hinder van de bestaande inrichting. In het kader van de beoordeling van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel door de vernieuwing van de vergunning en de uitbreiding ervan, zal dan ook nagegaan moeten worden of de bestaande hinder dermate toeneemt dat het gerechtvaardigd is verzoeksters niet langer dan strikt nodig te laten wachten op een uitspraak ten gronde.

Het bedrijf van de tussenkomende partij en de woningen van eerste en tweede verzoekster liggen in agrarisch gebied. De woonst van derde verzoekster is gesitueerd aan de rand van het agrarisch gebied. Dit betekent dat van verzoeksters een grotere tolerantie verwacht mag worden ten aanzien van de hinder veroorzaakt door de exploitatie van een varkenshouderij die, in beginsel althans, in een dergelijk agrarisch gebied thuishoort.

Er kan worden aangenomen dat met de toename van het aantal varkens dat op de inrichting gehouden zal worden ook het aantal bedrijfsgerelateerde transporten zal toenemen. Zelfs al zou het totaal aantal geraamde transporten - de bestreden beslissing maakt in dit verband melding van ongeveer 251 transporten per jaar - in werkelijkheid een onderschatting zijn, dan

nog maken verzoeksters niet aannemelijk dat de toename van het verkeer leidt tot hinder of een verkeersonveilige toestand die in het betrokken gebied onmogelijk kan worden getolereerd, zelfs niet gedurende de termijn die nodig is voor de afhandeling van het annulatieberoep.

Met betrekking tot de beweerde geurhinder, leidt de vaststelling dat door de tenuitvoerlegging van de bestreden vergunning meer dieren gehouden zullen worden op de inrichting, niet zonder meer tot de conclusie dat die hinder de voor een agrarisch gebied geldende tolerantiedrempel overschrijdt, temeer omdat ook na de realisatie van de uitbreiding hooguit sprake is van een middelgroot bedrijf en de verwerende partij bij wege van bijzondere vergunningsvoorwaarden specifieke geurreducerende maatregelen heeft opgelegd waarvan de ineffectiviteit door verzoeksters niet wordt aangetoond. Hetzelfde geldt voor de beweerde stofhinder, waaromtrent verzoeksters trouwens louter wijzen op de verdubbeling van de emissies zonder evenwel aan te tonen dat die toename leidt tot een ernstig nadeel in hunner hoofde.

Uit geen enkel gegeven van het dossier valt af te leiden dat verzoeksters, inzonderheid eerste verzoekster, blootgesteld zouden worden aan ernstige geluidshinder. Afgezet tegen de aard en schaal van de inrichting, en de ligging van de betrokken percelen, mist de uiteenzetting van verzoeksters daaromtrent de nodige overtuigingskracht.

Dat de gezondheidstoestand van derde verzoekster zou verergeren indien de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing niet wordt bevolen, is louter speculatief. Bovendien wordt geen direct causaal verband aangetoond tussen de exploitatie van de inrichting en de in het verzoekschrift beschreven ziekteverschijnselen.

11. De uiteenzetting van verzoeksters laat bijgevolg niet toe te besluiten dat de aangevochten milieuvergunning bijkomende nadelen teweegbrengt waardoor, in vergelijking met de bestaande toestand, hun woon- en

leefkwaliteit dermate nadelig wijzigt dat er sprake is van een nadeel dat ernstig en moeilijk te herstellen is.

12. Hieruit volgt dat niet voldaan is aan één van de bij artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te kunnen bevelen.

Die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

BESLISSING

1. Het verzoek van Stijn Stillaert tot tussenkomst in het administratief kort geding wordt ingewilligd.

2. De Raad van State verwerpt de vordering.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van achtentwintig november tweeduizend dertien, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Peter Sourbron,	staatsraad, waarnemend voorzitter,
bijgestaan door	
Elisabeth Impens,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Elisabeth Impens

Peter Sourbron